
Michael Tetzschner (Hovedindlæg)

Takk, president.

Nordisk ministerråds budsjett blir til i en prosess mellom Nordisk råd og ministerrådet. Rent praktisk skjer det ved Presidiet, som har nedsatt en budsjettgruppe som jeg har hatt gleden av å lede.

Hvis man lurer på maktforholdene i en organisasjon, skal man se på hvem som bestemmer over pengene. For dem som er interessert, ber jeg dem slå opp i artikkel 64 i Helsingforsavtalen. Der står det:

«Nordisk ministerråd skal fremlegge sitt forslag til budsjett for Nordisk Råd til uttalelse. Nordisk Råd kan foreslå endrede prioriteringer innenfor den finansielle ramme som Ministerrådet har angitt. Med mindre det kan anføres vesentlige grunner, skal Ministerrådet følge Rådets anbefalinger når det gjelder budsjettdisposisjoner innenfor den angitte finansielle rammen.»

Her må vi også legge merke til ordene «med mindre det kan anføres vesentlige grunner». De som definerer hva som er «vesentlige grunner», vil være ministerrådet. Men de vil sikkert også merke seg de signalene som gis gjennom debatten. Sånn må det være, og jeg mener at dette illustrerer – når vi kommer til realitetene – at det nordiske samarbeidet er et frivillig samarbeid. Det vil si at Nordisk råd ikke er et overnasjonalt organ som med flertallsbeslutninger kan pålegge de enkelte land større økonomiske forpliktelser enn de selv er rede til å ta på seg.

Det råder derfor et konsensusprinsipp om hvor stor rammen skal være. Det er heller ikke noen hemmelighet at ett av medlemslandene de siste årene

har stått for en sparelinje som gjør at vi i inneværende år har lagt bak oss fem prosent nedskjæringer, og at vi i dette budsjettet – som samarbeidsministeren var inne på – skjærer ned ytterligere to prosent. Så hører vi det gledens budskap om at nedskjæringen neste år skal begrenses til en prosent.

Likevel har Presidiet uttalt at det i det lange løp vil oppstå en forskjell mellom de kravene om besparelser og nedskjæringer som har kommet, og de ambisjonene vi har om å ta opp nye emner og nye politikkområder, for eksempel forsvar, utenriks, globaliseringsinitiativer, et utvidet samarbeid innenfor helse og sosialfelt, og så videre. På ett eller annet tidspunkt vil man også måtte prioritere hvilke aktiviteter som må utgå til fordel for nye satsingsområder.

Presidiet har pekt på at besparelsene må rettes mot administrasjon, og i mindre grad mot aktiviteter og institusjoner som betyr noe for borgerne. Vi har også bedt om å komme tidligere inn i budsjettprosessen og er derfor glad for de toner som blir anslått av samarbeidsministrene nå, hvor man også varsler at man vil starte opp dette samarbeidet allerede i januar.

Information

Speech number

216

Speech type

Hovedindlæg

Person

[Michael Tetzschner](#)

Speaker role

Præsidiets talsperson

Date

29.10.14 13:39

Case

[Ministerrådsforslag om Nordisk Ministerråds samlede budget og planer for 2015 \(B 297/præsidiets/C 2\)](#)

